

## USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce **Mgr. P. J.**  
bytem X

proti

žalovanému **1) Policejní prezidium České republiky,**  
se sídlem Strojnická 935/27, Praha,  
**2) Česká inspekce životního prostředí,**  
se sídlem Na Břehu 267/1a, Praha 9,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

### t a k t o:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek 2 000 Kč a současně se žalobci ukládá, aby soudu ve lhůtě 3 dnů sdělil bankovní spojení za účelem vrácení soudního poplatku.

### O d ů v o d n ě n í:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného 1), kterého označuje jako Policejní prezidium České republiky, Policie české republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor hospodářské kriminality (konkrétně policista H.), Policie české republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Oddělení hospodářské kriminality, Územní odbor Frýdek – Místek a žalovaného 2) České inspekce životního prostředí.
2. Žalobce se domáhá, aby soud určil, že fyzické narušení historického *en bloc* uložení exemplářů hmyzu ze dne 15. 1. 2020 a následná manipulace spočívající v oddělení exemplářů od jejich provenienčních údajů bylo nezákonným zásahem. Dále se žalobce domáhá, aby soud uložil Policii České republiky a České inspekci životního prostředí povinnost obnovit stav před zásahem v maximální možné míře a aby těmto orgánům zakázal v zásahu pokračovat.
3. Podle žalobce postup Policie České republiky a České inspekce životního prostředí představuje trvalý zásah bez zákonného titulu, obcházení procesních záruk, nepřípustné

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

přenesení důkazního břemene a faktické vyvlastnění bez zákonného podkladu. Relevantní skutkové okolnosti žalobce v podané žalobě vylíčil tak, že dne 15. 1. 2020 při nezákonné domovní prohlídce a následně při odborném posuzování byly exempláře fyzicky vyjmuty z historických celků, byly odděleny od údajů o době a místě sběru a došlo k rozrušení archivního uspořádání sbírky. Žalobce napadá fyzický zásah spočívající v oddělení exemplářů od jejich společných lokalizačních údajů, narušení historického *en bloc* uložení a zničení důkazní hodnoty provenience.

4. Nezákonný zásah podle žalobce spočívá v tom, že inspektoři České inspekce životního prostředí během domovní prohlídky a také po převzetí sbírky fyzicky oddělili jednotlivé exempláře od opravených štítků s údaji, rozrušili *en bloc* uložení, narušili vědeckou a důkazní integritu sbírky a vytvořili stav, kdy exempláře byly označeny za exempláře s neprokázaným původem. Za tento nezákonný zásah je podle žalobce odpovědná Policie České republiky a nezákonného zásahu se dopustila rovněž Česká inspekce životního prostředí.
5. Zásah není obsahem výroku žádného rozhodnutí, nebyl přezkoumán v řízení o žalobě proti rozhodnutí a představuje samostatný skutkový děj, který má trvalé následky. Nejedná se o námitku proti skutkovému hodnocení správního orgánu, nýbrž o fyzické zničení důkazní struktury sbírky. Podle žalobce neexistuje právní norma, která by umožňovala oddělovat historické archivní celky, ničit důkazní vazbu mezi exempláři a jejich proveniencí a tím vytvářet stav právní nejistoty vlastníka.
6. Trvajících následky zásahu spočívají v tom, že exempláře jsou vedeny jako majetek státu, jejich důkazní hodnota byla narušena a tento stav nadále přetrvává. Zásah má podle žalobce trvalý charakter, exempláře jsou nadále drženy státem a žalobci je znemožněno vykonávat vlastnické právo. Jedná se o zásah trvalý, neboť účinky nezákonného zásahu dosud nebyly odstraněny a vlastnické právo žalobce nebylo obnoveno. Žaloba je proto podle žalobce podána včas.
7. Účinky zásahu spočívají v odnětí dispoziční sféry žalobce a v držení exemplářů státem, přičemž tyto účinky nebyly dosud odstraněny. Oddělování exemplářů probíhalo u entomologických krabic s jednotným lokálním údajem, v nichž byly uloženy nevybrané, neoperační exempláře v historických celcích. Tento postup je podle žalobce v rozporu s odbornými standardy a vedl ke ztrátě důkazní hodnoty.
8. Tyto exempláře nebyly předmětem trestního rozsudku, nebyly zahrnuty do výroku o propadnutí a nebyly posouzeny jako nástroj trestné činnosti. Zásah nebyl založen rozhodnutím a nebyl proveden zákonným způsobem, nebyla zachována proporcionalita a došlo k zásahu do vlastnického práva, a tedy do práva na ochranu majetku dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Zásah dle čl. 11 Listiny podle žalobce porušil rovněž zásadu ochrany legitimního očekávání, zásadu zákazu svévole a zásadu odborné péče při výkonu veřejné správy. Neexistuje právní norma umožňující zničit důkazní vazbu mezi exemplářem a jeho proveniencí.
9. Žalovaný 1) uvádí, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem směřuje jak proti Policejnímu prezidiu ČR, tak proti České inspekci životního prostředí, přičemž soud vyzval Policejní prezidium ČR k vyjádření k podané žalobě a k předložení relevantních listin. Policie ČR však zastává názor, že v projednávané věci vystupovala jako bezpečnostní sbor, nikoli jako správní orgán, a z tohoto důvodu Policejní prezidium ČR není pasivně legitimováno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

10. Žalovaný 1) v této souvislosti odkazuje na § 83 soudního řádu správního, podle něhož je žalovaným správní orgán, který podle tvrzení žalobce provedl zásah, přičemž v případě zásahu ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru nebo ozbrojeného bezpečnostního sboru, který není správním orgánem, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je podřízen. U Policie ČR je tímto správním orgánem Ministerstvo vnitra.
11. S ohledem na citovanou právní úpravu i na judikaturu správních soudů v obdobných věcech žalovaný 1) uzavírá, že pasivně legitimovaným subjektem ve vztahu k žalobě brojící proti zásahu Policie ČR jakožto bezpečnostního sboru je Ministerstvo vnitra, nikoliv Policejní prezidium ČR. Z uvedeného důvodu žalovaný 1) navrhuje, aby soud žalobu na ochranu před nezákonným zásahem proti žalovanému 1) odmítl.
12. Žalovaný 2) Česká inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“), uvádí, v projednávané věci nebyly splněny podmínky řízení o žalobě dle § 82 soudního řádu správního.
13. ČIŽP popisuje, že dne 15. 1. 2020 byla v rámci trestního řízení u žalobce provedena domovní prohlídka, při níž orgány činné v trestním řízení zajistily sbírku preparovaných exemplářů hmyzu v celkovém počtu 9 703 kusů. Tato sbírka byla následně orgány činnými v trestním řízení předána ČIŽP k vypracování odborného vyjádření. ČIŽP k předmětné sbírce zpracovala dne 27. 6. 2022 odborné vyjádření, z něhož vyplynulo, že sbírka obsahuje jednak 2 682 exemplářů nechráněných druhů hmyzu a dále 4 574 exemplářů zvláště chráněných druhů, u nichž byl prokázán legální původ. Tyto exempláře, celkem 7 256 kusů, byly následně orgány činnými v trestním řízení žalobci vráceny.
14. Zbývajících 2 390 exemplářů bylo orgány činnými v trestním řízení postupem podle § 81b odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, postoupeno ČIŽP k dalšímu řízení, a to k zabavení podle zákona č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy, a k odebrání podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.
15. Ve vztahu k těmto exemplářům vedla ČIŽP se žalobcem jednak řízení o odebrání podle zákona o ochraně přírody a krajiny, v němž bylo rozhodnutím ČIŽP ze dne 15. 12. 2023, č. j. ČIŽP/OOPLC/2023/4544, odebráno 1 528 jedinců. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 15. 7. 2024, č. j. MZP/2024/210/711, a nabylo právní moci dne 1. 8. 2024.
16. Současně ČIŽP vedla řízení o zabavení podle zákona CITES, v němž bylo rozhodnutím ČIŽP ze dne 6. 9. 2024, č. j. ČIŽP/OOPLC/2024/3256, zabaveno 860 exemplářů. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 20. 5. 2025, č. j. MZP/2024/210/3922, a nabylo právní moci dne 6. 6. 2025.
17. ČIŽP upozorňuje, že podle § 89 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a § 34a odst. 7 zákona č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy, se vlastníkem odebraných jedinců a zabavených exemplářů stává stát. Vlastnické právo žalobce k výše uvedeným exemplářům tak bylo odňato na základě pravomocných správních rozhodnutí.
18. K samotným tvrzením žalobce o nezákonném fyzickém zásahu ČIŽP uvádí, že jí není známo, že by v průběhu domovní prohlídky nebo následného odborného posuzování došlo ke svévolnému oddělení exemplářů od jejich lokálních a časových údajů. ČIŽP poukazuje na to, že žalobce tuto námitku neuplatnil ani v průběhu správních řízení o odebrání a zabavení, ačkoliv k tomu měl procesní prostor, a svá tvrzení nedoložil ani v nyní podané žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

19. ČIŽP dále vysvětluje, že zajištěné exempláře byly pro účely odborného posouzení fotograficky dokumentovány za účelem zachycení jejich celkového stavu v době převzetí. S ohledem na rozsah sbírky, čítající 9 703 exemplářů uložených přibližně ve 130 krabicích a sáčcích, nebylo ani účelem ani reálnou možností individuálně dokumentovat veškeré lokální štítky. Viditelnost těchto údajů je navíc u entomologického materiálu při běžném fotografickém snímání shora omezená.
20. Za exempláře s neprokázaným původem byly podle ČIŽP označeny pouze ty exempláře, které buď žádné lokální údaje neobsahovaly, nebo byly opatřeny symboly a zkratkami vytvořenými žalobcem, jejichž význam žalobce v navazujících řízeních nebyl schopen vysvětlit, a tím ani prokázat jejich legální původ. K rozdělení sbírky tedy podle žalovaného č. 2 nedošlo v důsledku nezákonného zásahu ČIŽP, nýbrž v důsledku existence exemplářů s neprokázaným původem a neschopnosti žalobce tuto skutečnost vyvrátit.
21. ČIŽP uzavírá, že postupovala v mezích zákona a za účelem ověření zákonného původu exemplářů, přičemž domnělý zásah nelze považovat za nezákonný. Vzhledem k tomu, že vlastnické právo žalobce k části sbírky bylo pravomocně odňato správními rozhodnutími, nemohl být žalobce tvrzeným zásahem zkrácen na svých právech, a podmínky pro podání žaloby podle § 82 s. ř. s. proto splněny nejsou.
22. Podle § 82 s.ř.s. *Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
23. Podle § 85 s.ř.s. *žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*
24. Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*
25. Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. *žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.*
26. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o těžce věci již rozhodl nebo o těžce věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*
27. Institut ochrany před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. soudního řádu správního představuje samostatný a specifický druh soudní ochrany, jehož účelem je poskytnout jednotlivci efektivní právní prostředek proti faktickým aktům veřejné moci, jež nejsou vydávány formou správního rozhodnutí a u nichž zákon nepředpokládá vedení správního řízení ani existenci standardních opravných prostředků. Tento typ žaloby reaguje na situace, v nichž by jednotlivec byl vystaven zásahu veřejné moci bez možnosti domoci se ochrany prostřednictvím jiných procesních institutů.
28. Podle § 82 s. ř. s. se může žalobou domáhat ochrany ten, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které není rozhodnutím, bylo zaměřeno přímo proti němu nebo v jeho důsledku došlo k přímému zásahu do jeho práv. Z povahy této úpravy plyne, že nejde o přezkum formálních aktů

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

veřejné správy, nýbrž o ochranu proti faktickým jednáním, která mají bezprostřední právní či faktické účinky vůči adresátovi a která se odehrávají mimo rámec správního řízení.

29. Judikatura správních soudů přitom dlouhodobě a konzistentně zdůrazňuje, že zásahová žaloba představuje prostředek *ultima ratio*. Její použití je vyloučeno tam, kde právní řád poskytuje jiný, specifický procesní prostředek ochrany, ať už v podobě žaloby proti správnímu rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., nebo prostřednictvím jiného procesního režimu zakotveného v příslušném odvětví veřejného práva. Zásahová žaloba tedy přichází v úvahu pouze v případech skutečné absence jiné soudní či procesní ochrany.
30. Z uvedeného vyplývá, že pro posouzení přípustnosti zásahové žaloby je rozhodující nejen povaha namítaného zásahu, ale zejména to, zda jde o výkon veřejné správy, proti němuž soudní řád správní poskytuje ochranu, či zda jde o úkon náležející do jiného procesního režimu, který je podřízen odlišným pravidlům přezkumu.
31. Městský soud žalobu odmítl, a to ve vztahu ke každému ze žalovaných z jiného důvodu.
32. Specifickou oblast představují úkony orgánů činných v trestním řízení. Tyto orgány sice zpravidla vystupují jako součást výkonné moci, nicméně při výkonu pravomocí podle trestního řádu nevykonávají veřejnou správu, nýbrž realizují státní moc v oblasti trestní jurisdikce. Úkony prováděné v rámci trestního řízení – včetně úkonů faktické povahy – jsou integrální součástí trestněprocesního postupu a jejich zákonnost podléhá výlučně kontrolním mechanismům zakotveným v trestním řádu a přezkumu soudů rozhodujících v trestním řízení. Viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005 č. j. 2 Aps 2/2004-69 a ze dne 18. 2. 2010 č. j. 7 Aps 1/2010-53).
33. Z výše uvedených obecných východisek vyplývá, že zásahová žaloba podle § 82 a násl. soudního řádu správního je procesním prostředkem určeným výlučně k ochraně proti faktickým zásahům správních orgánů při výkonu veřejné správy. Naopak úkony orgánů činných v trestním řízení, jsou-li prováděny na základě trestního řádu a v jeho procesním rámci, z této soudní ochrany kategoricky vyloučeny.
34. Soud proto posuzoval, zda jednotlivá jednání, která žalobce v žalobě označuje jako nezákonné zásahy, lze materiálně podřadit pod výkon veřejné správy, anebo zda jde o úkony náležející do trestněprocesního režimu. Z obsahu žaloby je přitom zřejmé, že ty žalobcem namítané zásahy, které se vztahují k postupu Policie České republiky v rámci trestního řízení, popřípadě v jeho bezprostřední návaznosti, byly činěny na základě ustanovení trestního řádu.
35. To platí zejména pro žalobní námitky směřující proti zahájení a průběhu domovní prohlídky dne 15. 1. 2020. Domovní prohlídka je procesním úkonem výslovně upraveným trestním řádem a její zákonnost, včetně splnění podmínek pro její nařízení a provedení, podléhá výlučně přezkumu v rámci trestního řízení. Správní soudnictví není oprávněno přezkoumávat, zda byly splněny zákonné předpoklady pro vydání příkazu k domovní prohlídce ani zda byla provedena přiměřeně a šetrně; tyto otázky náleží do působnosti orgánů činných v trestním řízení a trestních soudů.
36. Stejně tak námitky týkající se zajištění entomologické sbírky, jejího rozsahu, individualizace zajištěných věcí, způsobu manipulace s exempláři, jejich údajného poškození či dalšího nakládání s nimi představují výhrady vůči procesním úkonům podle § 79 a násl. trestního řádu. Tyto úkony jsou integrální součástí trestního řízení a jejich přezkum je zákonem svěřen výlučně trestním soudům, nikoli soudům správním.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

37. Soud zdůrazňuje, že správní soudnictví neposkytuje ochranu proti jednání veřejné moci jako takové, nýbrž výlučně proti zásahům správních orgánů při výkonu veřejné správy. Připuštění přezkumu trestněprocesních úkonů prostřednictvím zásahové žaloby by vedlo k nepřipustnému obcházení procesních mechanismů trestního řádu a k narušení dělby pravomocí mezi jednotlivé složky soudní moci.
38. Ze shora uvedených důvodů soud uzavírá, že žalobcem namítaná jednání Policie České republiky představují úkony orgánů činných v trestním řízení prováděné v rámci trestního řízení na základě trestněprocesních předpisů, nikoli výkon veřejné správy. Nepodléhají proto přezkumu ve správním soudnictví prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. soudního řádu správního. Správní soud tak v projednávané věci postrádá věcnou pravomoc a tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný. Žalobu proto soud podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního odmítl, aniž by případně vedl žalobce ke změně žalovaného, jak ve vyjádření k žalobě naznačuje žalovaný 1).
39. Ve vztahu k žalovanému č. 2, České inspekci životního prostředí, přistoupil soud k posouzení přípustnosti žaloby z odlišných důvodů. Z vyjádření tohoto žalovaného a z obsahu správního spisu totiž vyplývá, že v souvislosti s částí zajištěných exemplářů hmyzu byla se žalobcem vedena formální správní řízení, která byla ukončena vydáním správních rozhodnutí, jež nabyla právní moci.
40. Z obsahu vyjádření žalovaného č. 2 soud zjistil, že Českou inspekci životního prostředí bylo ve vztahu k žalobci vydáno rozhodnutí ze dne 15. 12. 2023, č. j. ČIŽP/OOPLC/2023/4544, kterým bylo podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, rozhodnuto o odebrání 1 528 jedinců. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 15. 7. 2024, č. j. MZP/2024/210/711, a nabylo právní moci dne 1. 8. 2024. Dále bylo vydáno rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 6. 9. 2024, č. j. ČIŽP/OOPLC/2024/3256, kterým bylo podle zákona č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy, rozhodnuto o zabavení 860 exemplářů. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 20. 5. 2025, č. j. MZP/2024/210/3933, a nabylo právní moci dne 6. 6. 2025.
41. Uvedená rozhodnutí představují individuální správní akty, jimiž bylo autoritativně rozhodnuto o právním režimu části zajištěných exemplářů a o zásahu do vlastnického práva žalobce. Jejich zákonnost a přiměřenost mohla být a mohla nadále být předmětem přezkumu ve správním soudnictví prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. soudního řádu správního.
42. Podle § 85 soudního řádu správního je žaloba na ochranu před nezákonným zásahem nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. Tento princip subsidiarity zásahové žaloby je v judikatuře správních soudů ustáleně chápán tak, že zásahovou žalobu nelze použít k obcházení procesních pravidel vztahujících se k přezkumu správních rozhodnutí, ani k nahrazení řádných nebo mimořádných opravných prostředků, které právní řád poskytuje.
43. V projednávané věci žalobce svými žalobními tvrzeními ve vztahu k žalovanému č. 2 materiálně brojí proti důsledkům postupů, které vyústily ve vydání výše uvedených správních rozhodnutí, tedy zejména proti tomu, že část exemplářů byla označena za exempláře s neprokázaným původem, odebrána či zabavena, a že následně přešlo vlastnické

právo k nim na stát. Takové námitky však směřují proti výsledku správního rozhodování, nikoli proti samostatnému, na rozhodnutí nezávislému faktickému zásahu.

44. Soud připomíná, že zásahová žaloba neslouží k přezkumu zákonnosti správních rozhodnutí ani k posouzení správnosti skutkových zjištění, na nichž byla tato rozhodnutí založena. Pokud žalobce namítá porušení svých práv v souvislosti s odebráním či zabavením exemplářů, měl a má k dispozici právní prostředky ochrany v rámci správního řízení a následně žalobu proti pravomocnému rozhodnutí správního orgánu. Existence těchto prostředků vylučuje přípustnost žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.
45. Za těchto okolností soud dospěl k závěru, že ve vztahu k žalovanému č. 2 je žaloba nepřipustná podle § 85 soudního řádu správního, neboť žalobce měl k dispozici jiné právní prostředky ochrany, jimiž se mohl domáhat přezkumu zásahu do svých práv. Tato nepřipustnost představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení.
46. Z uvedených důvodů soud žalobu vůči žalovanému č. 2 podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního odmítl.
47. Soud současně neshledal důvod, aby žalobce vedl ke změně žalobního typu, zejména k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. soudního řádu správního. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem byla v projednávané věci podána dne 17. 2. 2026, tedy v době, kdy již prima facie uplynula lhůta k podání žaloby proti rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 soudního řádu správního, a to ve vztahu ke všem relevantním pravomocným správním rozhodnutím vydaným ve věci žalobce.
48. Ze spisu vyplývá, že rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 15. 7. 2024, č. j. MZP/2024/210/711, nabylo právní moci dne 1. 8. 2024, a rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 20. 5. 2025, č. j. MZP/2024/210/3933, nabylo právní moci dne 6. 6. 2025. Subjektivní dvouměsíční lhůta k podání žaloby proti těmto rozhodnutím tak ke dni podání zásahové žaloby zjevně marně uplynula.
49. Vedení žalobce ke změně žalobního typu by za této procesní situace nemohlo vést k poskytnutí účinné soudní ochrany, nýbrž pouze k podání žaloby zjevně opožděné. Správní soudnictví přitom neposkytuje ochranu proti následkům procesní pasivity účastníků řízení a zásahová žaloba nemůže sloužit jako náhradní či dodatečný prostředek k prolomení zákonem stanovených lhůt pro přezkum pravomocných správních rozhodnutí.
50. Soud proto uzavírá, že nevedení žalobce ke změně žalobního typu bylo namístě a je plně odůvodněno jak zásadou subsidiarity zásahové žaloby, tak zásadou právní jistoty a stability pravomocných správních aktů.
51. Městský soud shrnuje, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem v projednávané věci nesplňuje zákonné podmínky řízení ve vztahu k žádnému z označených žalovaných. Pokud jde o žalovaného č. 1, žalobcem namítaná jednání Policie České republiky představují úkony orgánů činných v trestním řízení prováděné na základě trestního řádu, které nepodléhají přezkumu ve správním soudnictví. Ve vztahu k žalovanému č. 2 pak žalobce brojí proti důsledkům postupů, jež byly završeny vydáním pravomocných správních rozhodnutí, proti nimž právní řád poskytoval a poskytuje specifické procesní prostředky ochrany. Zásahová žaloba tak v obou případech naráží na nepřekonatelné procesní překážky, ať již v podobě nedostatku věcné pravomoci správních soudů, anebo v podobě její nepřipustnosti pro existenci jiných právních prostředků ochrany, či nakonec marného uplynutí lhůt k podání žaloby. Za této situace nebylo namístě ani vést žalobce ke změně žalobního typu, neboť by

to nemohlo vést k poskytnutí účinné soudní ochrany. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního odmítl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

52. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.*
53. Výrok o vrácení soudního poplatku se opírá o § 10 odst. 3 věta poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého, *byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.*

### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 13. květen 2026

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu